

Homilia en l'enterrament de

Jordi Casabon

El dia 13 d'Agost del 1968

Estimats germans: Avui, he de començar per demanar vos que em doneu si no faig un comentari sobre els llibres sagrats. Potser faig malament, perquè em penso que en ells hi trobaríem l'aigua pura que refrescaria el nostre cansament, el nostre desànim i el nostre dolor, i enfortiria la nostra fe i esperança.

Però avui em deixo endur pel cor. Per això demano la vostra indulgència si veieu en això una expansió purament sentimental i afectiva.

Encara que —com podeu comprendre— la meva missió m'obliga masses vegades a viure moments semblants a aquest, però cada vegada és diferent perquè cada vegada té el seu to singular. I el to singular d'avui, és almenys per mi, el que en Jordi fós escolà. Que el dissabte cantava la missa pels difunts del poble. Que el diumenge ajudava l'Ofici Solemne de Festa Major.

I perquè era escolà, he volgut que a vora d'ell hi tingués avui també la seva sotana i el roquet que portava. I perquè era escolà han vingut els seus companys perquè els uns cantessin els mateixos cants que ell cantava i els altres li fessin companyia en aquesta última missa en que ell està de cos present aquí en la terra.

I jo em limitaré, encara que sigui davant vostre, a dir adéu a un escolà.

—Mossèn, oi que em posarà els punts?, em vas dir abans d'ahir al marxar. I vaig posar-te els punts que havies guanyat. I vaig veure que anaves el primer de la classificació. Com tantes vegades. Perquè ara, ja t'ho puc dir: feies d'escolà amb il·lusió. Amb il·lusió portaves la sotana i el roquet, i ajudaves missa, i volies passar les safates, i amb il·lusió esperaves en aquests últims dies que et toqués ser escolà de setmana.

I ves a saber si Nostre Senyor volia un bon escolà en el cel i et va escol·lir a tu. I per això va permetre que les coses imperfectes dels homes, fossin causa de la teva mort.

No l'esperaves. Ni tu ni ningú. I t'has trobat davant de Déu. I em fa l'efecte que hi deus estar amb la mateixa il·lusió amb què tantes vegades has estat aprop d'Ell aquí en la Santa Misa. Perquè jo crec que estàs davant de Déu. Et conec prou per saber quines eren les teves entremaliadures d'infant però també quina era la teva ingenuïtat, la teva innocència i la teva il·lusió. Per això crec que en la teva ànima hi vivia Nostre Senyor. I que en el moment en que aquella corrent traidora et treia la vida, Nostre Senyor se'n volava amb tu cap el cel.